

[Arbejdsministeren]

regionaliseringen af ledelsesstrukturen inden for arbejdsformidlingssystemet.

Arbejdsformidlingssystemet har som en hovedopgave at lede, planlægge og koordinere den regionale arbejdsmarkedspolitik. Under hensyn hertil og henset til de mange nye opgaver, som regeringens offensive arbejdsmarkedspolitik pålægger arbejdsformidlingens regionale ledelse, finder regeringen det påkrævet, at regionaliseringen forstærkes.

Det foreslås derfor, at der oprettes regionschefstillinger i stedet for de nuværende arbejdsformidlingschefstillinger ved de i alt 14 regionskontorer, som forudsættes nedlagt i takt med regionschefstillingernes besættelse.

Det foreslås, at de nye regionschefer får det overordnede administrative ansvar for hele regionens arbejdsformidlingssystem. Det betyder, at regionschefen får ansvar for opgaver i forbindelse med dels den arbejdsmarkedspolitiske indsats (f.eks. planlægnings- samt analyse- og prognosearbejder), dels den interne regionale administration af arbejdsformidlingen. Regionschefen får endvidere til opgave at varetage den daglige ledelse af regionskontoret. På samme måde som det er tilfældet efter den gældende retstilstand, skal regionschefens ledelse af arbejdsformidlingen ske under medvirken af arbejdsmarkedsnævnet. Det vil administrativt blive fastsat, at souschefen ved regionskontoret er stedfortræder for regionschefen.

Landsarbejdsnævnet har med nogle enkelte bemærkninger tilsluttet sig den foreslåede regionalisering.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. (Sammenlægning af de statslige bevillinger til beskæftigelsesprojekter og løntilskud, anvendelse af kommunale pligtbeløb m.v.).

(Lovforslag nr. L 153).

Som et element i redegørelsen for en offensiv arbejdsmarkedspolitik indgik en større lokal handlefrihed og omlægning af særforanstaltningerne. I fortsættelse af vedtagelsen af den seneste ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., som betød en udvidelse af målgruppen for den kommu-

nale indsats til de op til 30-årige og særligt udsatte grupper, fremsættes dette forslag som et led i udmøntningen af den offensive arbejdsmarkedspolitik.

Forslaget indeholder 2 dele. For det første åbnes der mulighed for, at kommunerne kan tage større hensyn til lokale behov gennem en valgfrihed mellem anvendelse af de statslige midler til beskæftigelsesprojekter og til løntilskud. Kommunerne vil fortsat få en del af den samlede pulje til beskæftigelsesprojekter, som fordeles til (amts)kommunerne og arbejdsmarkedsnævnene, men vil for fremtiden kunne anvende såvel denne pulje som statens tilskud til ansættelse i private virksomheder dér, hvor behovet skønnes at være størst. Ændringen betyder ikke omlægning i administrationen af ordningerne i øvrigt.

Den anden del af forslaget er et led i regeringens politik for at støtte indsatsen over for unge kontanthjælpsmodtagere under 30 år. Med ændringen af lov om bistand, lov nr. 938 af 23. december 1986, blev det besluttet at give unge kontanthjælpsmodtagere en større kontanthjælp ved deltagelse på EIFU-kurser, produktionsskoler og vejledningskurser. Ved beregning af kontanthjælpen ses kun bort fra halvdelen af den godtgørelse, der udbetales på kurserne for at tilskynde de unge til at starte på et uddannelses-/beskæftigelsesforløb. Det foreliggende forslag giver kommunerne mulighed for at afholde de kommunale udgifter af det pligtbeløb, der skal afsættes til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden i 1987.

Første del af forslaget træder i kraft den 1. juli 1987, mens den udvidede adgang til anvendelse af pligtbeløbet får virkning fra 1. januar 1987, som er det tidspunkt, hvor den større ydelse til kontanthjælpsmodtagere trådte i kraft.

Landsarbejdsnævnet, de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner vil blive inddraget i drøftelser om forslaget.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

[Miljøministeren]

Forslag til lov om forlængelse af forbud mod dyrkning m.v. af arealerne i Tøndermarsken.

(Lovforslag nr. L 155).

Formålet med lovforslaget er at forlænge et midlertidigt dyrknings- og dræningsforbud, som er nedlagt med virkning fra 17. marts 1986 for græsarealer i Gl. Frederikskog, Ny Frederikskog og Rudbøl Kog.

Ifølge naturfredningslovens § 11 kan det foreløbige forbud længst gælde for 1 år, dvs. til 17. marts 1987.

Forslaget indeholder derfor en bemyndigelse til, at forbudet kan forlænges med 1 år ad gangen, højst 2 gange.

Naturfredningslovens øvrige regler for foreløbige forbud skal finde anvendelse på forlængelsen.

Forslaget indeholder endvidere hjemmel til at godtgøre lodsejerne visse tab afledt af forbudet. Afgørelse herom træffes ifølge forslaget af Overfredningsnævnet, og udgiften for statskassen skønnes ikke at blive over 500.000 kr. Herudover vil lovforslaget ikke få bevillingsmæssige konsekvenser.

Forslaget skal sikre, at der bliver tid til at forberede en særlig lovgivning om beskyttelse af Tøndermarsken.

Det er regeringens agt i forbindelse med den kommende lovgivning om sikring af Tøndermarsken at fastsætte bestemmelser om, at lodsejere, der har været omfattet af nærværende lovforslag, kan få godtgørelse.

Et grundigt redegørelsesarbejde om de fredningsmæssige og landbrugsmæssige spørgsmål i Tøndermarsken har påvist, at en særlig lovgivning bedst sikrer de bevaringsværdige værdier i Tøndermarsken.

I forbindelse med, at jeg anmoder Fredningsstyrelsen om at udarbejde forslag til denne særlige lovgivning, agter jeg at orientere miljø- og planlægningsudvalget om de retningslinier, jeg fastsætter herfor.

Lovforslaget om bevaring af Tøndermarsken vil blive forelagt Folketinget i november 1987.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige og snarlige behandling, idet det nedlagte forbud udløber den 17. marts 1987.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

(Lovforslag nr. L 156).

Lovforslaget, der er drøftet med landsbykontaktudvalget, hvor det fik en meget positiv modtagelse af landsbyorganisationerne, skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning. (Støtte til landsby- og andre lokalsamfundsprojekter). Begge lovforslag har til formål at fremme levevilkårene i landsbyerne, for dette forslags vedkommende først og fremmest ved at lette erhvervsetableringen i landdistrikterne og derved skaffe flere arbejdspladser.

Lovforslaget tilsigter at gøre det umiddelbart tilladt i nærmere bestemt omfang at anvende overflødiggjorte landbrugsbygninger til mindre håndværks- og industrivirksomhed eller til lager- og kontorformål m.v.

Som bekendt har landbruget i de senere år gennemgået en strukturændring, der har medført stadig færre, men større og mere specialiserede bedrifter. Denne udvikling forventes at fortsætte i de kommende år. I 1995 forventes der at være 70.000 selvstændige bedrifter tilbage mod ca. 98.000 i dag. Der må således antages at blive frigjort en betydelig bygningsmasse i det åbne land og i landsbyerne. Denne bygningsmasse kan udnyttes, og det er det, der skal gøres lettere.

Efter de gældende bestemmelser i zonenloven skal der indgives ansøgning om etablering af anden virksomhed i overflødiggjorte landbrugsbygninger. Herefter skal en tilladelse meddeles, medmindre virksomheden afgørende ville stride mod de hensyn, loven skal varetage.

Den nu foreslåede adgang til at tage disse bygninger i brug uden tilladelse – men ved anmeldelse til kommunalbestyrelsen – er kombineret med visse betingelser, således at lovens formål fortsat er tilgodeset.

Forslaget ændrer ikke på forholdet til anden relevant lovgivning, der fortsat finder anvendelse i samme omfang som hidtil.

Som konsekvens af bestemmelserne om anvendelse af frigjorte driftsbygninger indeholder forslaget en tilføjelse til reglerne om tilsyn.

Forslaget indeholder desuden en præcisering af straffebestemmelsen, således at kom-

[Miljøministeren]

muner og kommunale fællesskaber kan pålægges bødeansvar for overtrædelser af zone-loven begået af de pågældende som bygherre, driftsherre, arbejdsgiver eller lignende.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslagets bemærkninger, indstilles lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning. (Støtte til landsby- og andre lokalsamfundprojekter).

(Lovforslag nr. L 157).

Den samfundsmæssige udvikling inden for de seneste år har voldt landsbyerne store problemer, og det er blevet stadig vanskeligere at opretholde landsbyerne som levedygtige og velfungerende lokalsamfund.

Løsningen af landsbyernes problemer kræver nytænkning og fleksibilitet hos landsbybeboerne selv og hos de offentlige myndigheder. Det foreliggende lovforslag om økonomisk støtte til landsbyprojekter tager derfor sigte på at stimulere og fremme lokale initiativer, der kan være med til at forbedre grundlaget for landsbyen og dermed sikre beboernes levevilkår, ikke alene hvad angår boligforhold og spørgsmålet om arbejdspladser og om offentlig og privat service, men også med henblik på at skabe de nødvendige rammer om fællesskabet og den særlige kulturelle tradition i landsbyen.

Jeg mener, at løsningen af landsbyernes og landdistrikternes problemer må ses i sammenhæng med den fysiske planlægning, og det er navnlig kommuneplanerne og lokalplanerne, jeg her tænker på – også fordi beboerne gennem den offentlige debat om planerne får de bedste muligheder for at få indflydelse på udviklingen i deres landsby. Det er baggrunden for, at forslaget er indsat i kommuneplanloven.

Lovforslaget åbner også mulighed for, at der kan ydes støtte til forsøg i andre lokalsamfund, f.eks. et lidt større bysamfund eller en bydel, som har de samme problemer som landsbyerne, og hvor der på tilsvarende vis kan være et behov for at stimulere beboeraktiviteter, der har til formål at afhjælpe problemerne.

Lovforslaget er et led i regeringens samlede bestræbelser for at støtte og videreudvikle

de små samfund. Lovforslaget skal derfor ses i lyset af østøtteloven og de gode erfaringer, der indtil nu er indhøstet med denne lov.

Lovforslaget skal tillige ses i sammenhæng med det forslag til ændring af by- og landzonenloven, som jeg tillader mig at fremsætte samtidig med nærværende lovforslag. Hensigten med dette lovforslag er først og fremmest at skabe flere arbejdspladser i landsby-samfundene.

Jeg forestiller mig, at der foreløbig i finansårene 1987–89 afsættes i alt 5 mill. kr. til forsøg og projekter efter den foreslåede bestemmelse.

Jeg skal hermed, idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring. (Overflytning af de forsikringstekniske funktioner fra Sikringsstyrelsen til Forsikringstilsynet m.v.).

(Lovforslag nr. L 158).

Forslagets hovedformål er at overflytte de forsikringstekniske funktioner fra Sikringsstyrelsen til Forsikringstilsynet som anbefalet af udvalget om forsikringsselskabernes administration af arbejdsskadeforsikringen med virkning for regnskabsåret 1986.

Reglerne om tilsynets virke foreslås indsat i Industriministeriets lov om forsikringsvirksomhed. Jeg tillader mig derfor at henvise til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om en forrentning af de beløb, som Sikringsstyrelsen udbetaler forskudsvis til de arbejdsskadede for forsikringsselskaberne, samt forslag om en nedsættelse af indbetalingsfristen for selskabernes bidrag til Sikringsstyrelsens og Den Sociale Ankestyrelses udgifter ved administrationen af arbejdsskadeforsikringsloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsstøtte til visse private skoler.